

både for få krav og for mange krav er noget skidt. Det handler om at finde balancen. Heldigvis lader det til, at det på mange arbejdspladser lykkes at finde denne balance.

En række undersøgelser de seneste år har påvist, at danskernes arbejdsmotivation er helt i top, at næsten alle danskere ville være glade for at arbejde, selv om de ikke havde brug for pengene, og at danskere generelt betegner sig selv som lykkelige – faktisk det lykkeligste folkefærd i verden. Så helt deprimeret har jeg svært ved at blive.

Jeg siger ikke det her for at bagatellisere problemerne. Mange er utvivlsomt stressede, det betvivler jeg heller ikke. Det er da også præcis derfor, at psykisk arbejdsmiljø og dermed også stress siden 1996 har været et prioriteret område i arbejdsmiljøpolitikken. De seneste 3 år har området endda været udvalgt som et blandt fire særlig højt prioriterede indsatsområder. For at det ikke bare skal handle om varm luft og pæne ord, så har de ansvarlige på området forpligtet sig selv og hinanden på at nå et helt konkret og målbart mål, nemlig en reduktion på 5 pct. inden udgangen af 2005.

Det synes jeg er flot. Om vi når målet, er det for tidligt at sige noget om endnu. Når året er omme, vil der blive igangsat en analyse, som skal afdække, hvordan det er gået.

I de seneste 10 år er der også blevet gennemført et væld af aktiviteter i forhold til det psykiske arbejdsmiljø. Det er både aktiviteter, som Arbejdstilsynet har stået for, og aktiviteter, som arbejdsmarkedets parter har stået bag.

Kl. 10.10

Der er blevet gjort noget ved buschaufførernes psykiske arbejdsmiljø; der er blevet gjort noget ved det psykiske arbejdsmiljø i hjemmeplejen og på døgninstitutionerne; der er blevet gjort noget i forhold til de stressede sygehusansatte; der er blevet gjort noget for at forbedre fængselsbetjentenes arbejdsmiljø, bare for at nævne nogle eksempler.

Noget andet og meget vigtigt, som er sket de seneste 10 år, er, at psykisk arbejdsmiljø så at sige er blevet sat på dagsordenen. Det er nu blevet langt mere naturligt at tale om psykisk arbejdsmiljø. Der er langsomt, men sikkert sket en holdningsændring, og det er godt. Det er meget nemmere at få taget hul på problemerne ude på virksomhederne, når det er legitimt at tale om dem. Man skal altid huske på, at det er ude på virksomhederne, at problemerne opstår, og at

det derfor først og fremmest er der, problemerne kan og skal løses.

Som politikere er det vores opgave at sørge for, at arbejdsmiljøpolitikken understøtter virksomhedernes arbejde, og det gør vi, og vi vil fortsat gøre det.

Men selv om der er gjort meget for at nedbringe stressen i en årrække, hviler regeringen ikke på arbejdsmiljølaurbærrerne. Netop nu er vi i gang med at finde frem til, hvilke arbejdsmiljøproblemer som skal have særlig høj prioritet frem til 2010. Den nye prioritering skal erstatte den eksisterende, der jo udløber med udgangen af i år.

Jeg modtog for knap en måned siden en indstilling fra arbejdsmarkedets parter om, hvilke områder de synes skal have høj prioritet, og de peger på stress som et blandt de fire områder.

Ekspertene peger også på stress. De siger, at vi kan forvente en udvikling i arbejdsmiljøet, hvor der i fremtiden vil være flere job med psykiske belastninger. Det skyldes øget arbejdsintensitet; mere flydende grænser mellem arbejde og privatliv; skiftende og skæve arbejdstider; hastige forandringer og nye organisations- og ledelsesformer. Disse resultater ligger i høj grad på linje med resultaterne i Teknologirådets rapport.

I morgen har jeg indkaldt en lang række fagfolk og eksperter til høring for at få deres input til den nye prioritering. Det har jeg gjort, fordi det er en vigtig sag. Vi skal have en prioritering, som er logisk, og som hviler på et solidt fagligt grundlag. Kort sagt, en prioritering, der kan forstås, forklares og forsvares.

Efter høringen vil jeg sætte mig ned og gøre regnebrættet op, og inden jul vil jeg præsentere resultatet i en redegørelse her i Folketinget. Når resultatet i foråret skal udmøntes og omsættes til virkelighed i arbejdsmiljøindsatsen, vil ideerne fra Teknologirådets rapport komme til at indgå som et blandt flere input.

I denne sluttede kreds vil jeg dog gerne røbe, at jeg har svært ved at forestille mig, at psykisk arbejdsmiljø og stress ikke vil komme til at stå meget højt på listen over de problemer, som vi først og fremmest skal bruge kræfterne på.

Men stress er ikke kun noget, som findes i arbejdslivet. Som der står i Teknologirådets rapport: Arbejdslivsproblematikkerne kan ikke alene løses gennem arbejdsmarkedspolitik.

Det er vi i regeringen fuldstændig enige i. Vi har også allerede indført en række regler og ordninger, som giver mere fleksibilitet og bedre mu-